

**VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE**

putem

TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU

Posl br **St-81/2020**

Stečajni dužnik

TENIMAR d.o.o. u stečaju, OIB: 86885657426 Dugopolje, Sv. Duje 8/a

Stečajni vjerovnik

JUPITER AMALTEJA j.d.o.o., OIB: 21503224024, Zagreb, Šenoina ulica 3**JUPITER EUROPA j.d.o.o., OIB: 60790446339, Zagreb, Šenoina ulica 3****JUPITER EPSILON j.d.o.o., OIB: 02880033054, Zagreb, Šenoina ulica 3****JUPITER ANANKA j.d.o.o., OIB: 97716936922, Zagreb, Šenoina ulica 3**

**PREDMET : Odgovor na Žalbu Karlovačke banka d.d. protiv Rješenja
Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-202 od 16. srpnja
2024. godine**

Dana 25 srpnja 2024. godine na mrežnim stranicama objavljena je žalba Žalba Karlovačke banka d.d. protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl br St-81/2020-202 od 16. srpnja 2024. godine te se Stečajni vjerovnici JUPITER AMALTEJA j.d.o.o., OIB: 21503224024, JUPITER EUROPA j.d.o.o., OIB: 60790446339, JUPITER EPSILON j.d.o.o., OIB: 02880033054, i JUPITER ANANKA j.d.o.o., OIB: 97716936922 ovime očituju na navode iz žalbe.

1/ Uistinu prema članku 327. Zakona o obveznim odnosima sud pazi na ništetnost po službenoj dužnosti, ali samo u okviru iznesenih činjenica te pruženih dokaza o strane koja se poziva na ništetnost, međutim stečajni vjerovnik **Karlovačka banka d.d. nije iznijela niti jednu činjenicu koja bi upućivala na ništetnost zaključenih ugovora o cesiji.**

2/ Nejasno radi čega je sud uopće otvorio stečajni postupak na stečajnim dužnikom Tenimar d.o.o. u stečaju jer je Karlovačka banka d.d. Karlovac podnijela je 10. svibnja 2019. prijedlog za otvaranje stečajnog postupka , **prešutila da ima upisno založno pravo na imovinom Tenimar d.o.o. u stečaju** kad je člankom 109. stavak 3. (NN 71/15, 104/17, 36/22 – dalje u tekstu Stečajni zakon) kojim je ***izrijekom određeno da razlučni vjerovnik kojemu je dužnik osobno odgovoran ovlašten je podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim da tražbinu neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo.***¹ - toliko u svezi s navodim zlouporabama postupka od strane stečajnog vjerovnika JUPITER AMALTEJA j.d.o.o.; JUPITER EUROPA j.d.o.o., JUPITER EPSILON j.d.o.o., JUPITER ANANKA j.d.o.o., OIB: 97716936922.

3/ *Prima faciem* iz članka 4. Ugovora o kreditu broj 20126914 od 12. ožujka 2010. godine koji su su sklopili KARLOVAČKA BANKA d.d. OIB: 08106331075, 47000

Karlovac, Ivana Gorana Kovačića 1 kao Banka/kreditor i ETNA TRADING, d.o.o. OIB:51288910778, ; 21312 PODSTRANA, Ulica Ratnih Žrtava 7 kao Korisnik kredita – koje je pripojeno stečajnom dužniku **TENIMAR d.o.o. u stečaju, OIB: 86885657426 nesporno proizlazi da je novačna tražbina zajedno sa sporenim pravima otuđena za korist Hrvatske banke za obnovu i razvitak,**

Članak 4.

Odredbe koje proizlaze iz ugovornog odnosa Kreditora s HBOR-om

Korisnik kredita ne može bez odobrenja Kreditora, odnosno HBOR-a, vršiti prijenos dugovanja po ovom Ugovoru na drugog dužnika.

Kreditor prenosi na HBOR sve svoje tražbine iz ovog Ugovora s učinkom cesije radi osiguranja.

Ustupanjem tražbina iz prethodnog stavka, Kreditor prenosi na HBOR i sva sporedna prava.

Stečajni vjerovnici

JUPITER AMALTEJA j.d.o.o.

JUPITER EUROPA j.d.o.o.

JUPITER EPSILON j.d.o.o.

JUPITER ANANKA j.d.o.o.

svi zastupani po direktoru Hrvoje Šimić

ⁱ **Pravno shvaćanje iz Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl br PŽ-4573/13-3 od 23. srpnja 2013. godine** cit „Žalitelj osnovano smatra da pobijano rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, zbog toga što ne sadrži obrazloženje suda o istaknutom prigovoru nedostatka aktivne legitimacije. Žalitelj navodi da je predlagatelj razlučni vjerovnik i da kao takav nije dokazao da ima pravni interes podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Odredbom čl. 39. st. 3. SZ-a propisano je da razlučni vjerovnici mogu predlagati otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom samo ako učine vjerojatnim da se njihova tražbina neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo. Iz prijedloga predlagatelja proizlazi da je predlagatelj prešutio da osim novčane tražbine prema dužniku ima i razlučno pravo zasnovano na nekretninama dužnika na temelju Sporazuma o osiguranju stjecanjem založnog prava na nekretninama br. 09178020012 od 15. rujna 2009. upisano u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zlataru u zk. ul. br. 1552 k.o. Veleškovec. Međutim, činjenicu postojanja razlučnog prava na nekretninama dužnika potvrđuje i privremeni stečajni upravitelj u svom izvješću, s time da izvješće ne sadrži podatak tko je razlučni vjerovnik. Postojanje navedenog razlučnog prava potvrđuje i sam predlagatelj u svom podnesku od 20. lipnja 2012. (list 233. spisa), a nakon što je dužnik na postojanje predlagateljevog razlučnog prava ukazao u podnesku od 9. veljače 2012. godine. U takvom slučaju sud je morao ocijeniti je li prijedlog za otvaranje stečajnog postupka predlagatelj podnio kao vjerovnik ili kao razlučni vjerovnik. Ako je predlagatelj razlučni vjerovnik sud je morao ispitati je li predlagatelj kao razlučni vjerovnik učinio vjerojatnim da se njegova tražbina neće moći namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo. Prvostupanjsko rješenje ne sadrži očitovanje suda na ovu odlučnu činjenicu, pa se zbog toga ne može ispitati čime je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 39. st. 3. SZ-a. Osim toga, žalitelj ukazuje kako predlagatelj niti kao vjerovnik nije dokazao postojanje vjerojatnosti svoje novčane tražbine navedene u prijedlogu iz razloga što se vode parnični postupci oko osnovanosti navedene tražbine. Pri tome se žalitelj poziva na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj U-III-4963/08 od 30. ožujka 2011. i odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-140/12 od 14. rujna 2012. u kojima je zauzet pravni stav oko vjerojatnosti tražbine. Postojanje navedenih parničnih postupaka predlagatelj ne osporava, ali smatra da su oni pokrenuti s ciljem izbjegavanja plaćanja predmetnog duga **obrazloženja pobijanog rješenja ne proizlazi da je sud uopće ispitivao postojanje navedenih predlagateljevih tražbina, a posebno nije ispitivao jesu li sve tražbine ili dio njih osigurane razlučnim pravom. Ako je sud smatrao da je predlagatelj vjerovnik koji ima samo novčanu tražbinu onda je bio dužan ispitati vjerojatnost te tražbine, posebno što je dužnik postojanje tražbine osporavao. Na ovakvo postupanje ga upućuje i pravno shvaćanje Ustavnog suda Republike Hrvatske u naprijed navedenoj odluci koje glasi da pravilo pravičnog suđenja podrazumijeva da se svakoj stranci u stečajnom postupku mora omogućiti očitovanje o argumentima koje je iznijela suprotna strana. Nakon što se stranke izjasne, sud je dužan po službenoj dužnosti utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze (čl. 7. SZ-a).**“